

373

c

1375

1375

~~380~~

1375

373.

Dritte Auflage v. Mornd Laulud.

Nelli Laulud

1875.

Nach dem deutschen Liede:

Ich habe viel gelitten &c.

I.

Küll ollen mõnda näinud
Sün kalli ilma päl,
Küll murre: tee peal käinud,
Ei leidnud armo seäl
Kui õse päikist mattis
Ja pinmedus keik kattis
Siis nuttes walwasin,
Ja walwas ohkasin.

2.

1375

2.

Mind wihtas õu ja sõbbus
 Mind pettis armastus:
 Mul paistis nende nõddrus,
 Ja nende Kawwalus,
 Neg jaudis lendes möda,
 Ja minno pehme südda
 Sai murrest piinatud
 Silm wäga täidetud.

3.

Oh! et mull lodi südda
 Mis wottis rõmoga
 Ka liggimesse hädda
 Mi armsalt jaggada!
 Mo õmmast kurwastussest,
 Ja woerast äpperdussest,
 Sai südda koormatud,
 Ja wäewast toestetud.

4.

Küll lahkeb pea minnust
 Keik waew ja kurwastus,
 Ma lodan sedda sinnust,
 Oh surm, mo rõmustus.
 Sa wiid miud ello wäewast,
 Ja Jummal warab taewast,

Kui

Kui hauas hingam ma,
 Mo peale armoga.

5.

Mo hing! sa woid siis loota,
 Et küllma haua sees,
 Kus waew so peäl ei oota,
 Sa leiad rõmo ees!
 Seal lõppeb minno hädda,
 Sest minna jättan sedda,
 Kui langen mullasse,
 Siin ellus järrele.

Nach dem deutschen Liebe:
 Ich spielt als Knabe unbefangen etc.

1.

Ma mängsin lapse polwe rõmsast,
 Ja ollin ilma süta weel,
 Silm näggi keik, mis Jummal kennast,
 Ja targast lonud ilma peal.
 Mi tasaselt ta jaudas möda,
 Mo kallis ello rõmoga,
 Siis teggid rauged minnul hedda,
 Ma langsin suure wäewasse.

2.

2.

Need filma walgust kustutasid,
 Et paikest enam näinud ma;
 Ja lillid, mis ni keenast peitsid,
 Ei näinud minna noppida.
 Uks praua agga, helde hea,
 Mo waese peale hallastas;
 Ja armo läbbi õppsin pea
 Ma laulud — südda rõmustas.

3.

Teil māngi keeled olgo tanno,
 Ma teie läbbi ilma peal
 Ei tunne nāga egga jānno,
 Waid leiwa pallokesest weel
 Woin omma wannemattel anda,
 Kes armsalt kandsit hoolt mo ees
 Küll on mull rasked waewa kanda,
 Ma ikka ellan murre sees.

4.

Et küll on ehhitatud kennast
 Ma; ilm, ni mitme illoga,
 Keik sedda illo, ja mind ennast,
 Mo filmad ei nūid selleta.
 Neid kattab pimmedus siin ilmas;
 So templid Jummal, ma ei nä,

Ei

Ei nä, kui sõbral wessi filmas,
 Kes minnuft waewas taggano.

5.

Küll, Jummal walgust jälle annab,
 Mull wäesel, olle roemus hing!
 Küll surm mind pea senna kannab,
 Kus lõppeb minno nutt ja wing.
 Seäl kaub pimmedus siis minnuft,
 Mo filmad naewad, Jummal, sind:
 Säääl naän ma neid, kes tuntud sinnuft,
 Siin heldest totnud, hattnud mind.

Nach dem deutschen Liede:

Arm und klein ist meine Hütte u.

1.

Weike on küll minno maja,
 Agga rahhul ellan ma,
 Ei ma rikkust tagga aja,
 Minno rõmo lõppmata,
 Armastus, sa punnut meile
 Kennad Kronit lilledest!
 Uhked! olgo rikkus teile!
 Minna, toest, ei holi fest.

2.

2.

Kui mull kallis naise; kenne
 Laudes langeb kaenlasse,
 Nârdes omma maggust kõnne,
 Lahkelt ajab minnule,
 Kui siis Dhto langeb wessi
 Murdes meie allikast
 Kui ta peale paistab tõssi,
 Siis ma laulon Jummalast.

3.

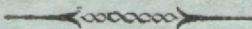
Päwa tausdes wottab temma
 Rõmsast und mo silma pealt,
 Wottab siis kui helde emma,
 Kuulda omma laste haelt;
 Sõbb mis Jummal meile andis,
 Laste ja ka minnoga,
 Jouab sest mis põld meil kandis
 Linnast, lõnga keddrada.

4.

Oh, mis maggus on ta kõnne!
 Jummal sinno ilma sees
 Leia ükski ennam õnne,
 Ennam rõmo kui ta mees.
 Et küll minno maja waene;
 Dennis ifka ollen ma:

Jum

Jummal, jätta mull mo naene,
 Las mind rõmsast ellada!

Nach dem deutschen Liede:

Der Graf bot seine Schätze mir &c.

1.

Saks pakkus rikkust minnule
 Kül kuulda, ja kül Paatrid,
 Ma tännasin siis kennaste
 Ja nutsin alledaste
 Map tahha rikkust ühtege,
 Map kolba mitte Errale
 Ma ollen kihlatud,
 Ma ollen kihlatud!

2.

Ta langes warsti põlwele
 Ja atkas kawwalaste
 Mind siis weel ennam palluma,
 Ma pallusin ta wasto:

Oh

Oh Erra Teie pilkate!
 Se polle mitte illus Eõ:
 Ma ollen kihlatud,
 Ma ollen kihlatud!

3.

Kuip aidant ennam kawwalus
 Siis affas kärkatama,
 Ja ahwardas mind waewada
 Kül ööd ning ilma päwad.
 Ma ütlin: ahwardage kül!
 Map taggane, et laitse mind
 Ma ollen kihlatud,
 Ma ollen kihlatud!

